Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	7C/474/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8715213054
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. František Krasňan
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2019:8715213054.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Krasňanom, v právnej veci žalobcu: 1/ C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., Y. XXX, 2/ Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., Y. XXX, obaja zastúpení: R.. L. N., advokátka so sídlom XXX XX T., Q. XXXX/XX proti žalovanému: 1/ I. L.o T., IČO: XX XXX XXX, sídlo XXX XX T., Y. XXXX, zastúpený: E. kancelária Q. & T. s. r. o. so sídlom XXX XX T., Y. XXX/XX, 2/ D., K.: XX XXX XXX, sídlo XXX XX T., Y. XXXX/XX, zastúpený: R.. M. F., advokát so sídlom XXX XX T., U. 8, o ochranu osobnosti s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vrátenie bezdôvodného obohatenia, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie v časti o podanie písomného ospravedlnenia žalobcom zo strany žalovaného v 1.) rade a zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 30.000,- eur zastavuje.

II. Konanie vo vzťahu k žalovanému v 1.) rade v časti o zaplatenie sumy 423,74 eur a o zaplatenie sumy 399,17 eur z a s t a v u j e .

III. Žalovaný v 1.) rade je povinný zaplatiť žalobcom sumu 797,49 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 1.221,23 eur od 15.01.2014 do 18.5.2018 a s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 797,49 eur od 19.5.2018 do zaplatenia.

IV. Žalovaný v 2.) rade je povinný zaplatiť žalobcom sumu 3.121,44 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 3.121,44 eur od 15.01.2014 do zaplatenia.

V. Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia žalobou podanou na tunajšom súde 11.11.2015 sa domáhali, aby súd uložil žalovanému v I. rade zaslať na adresu žalobcov písomné ospravedlnenie za to, že si I. L. vo veci bytu č. 10 v bloku D. v T. nesplnilo zákonnú povinnosť riadneho doručenia výpovede nájomníčke, následkom čoho boli žalobcovia viacero rokov účastníkmi sporu, ktorý pôvodná nájomníčka začala viesť voči žalobcom a žalovanému v 1/ rade a tieto skutočnosti neoprávnene a výrazne zasiahli do osobnostných práv žalobcov a za tieto ujmy, ktoré spôsobil žalovaný v I. rade sa žalobcom sa im má ospravedlniť. Ďalej žiadali uložiť povinnosť žalovanému v I. rade zaplatiť žalobcom nemajetkovú ujmu v sume 30.000,- eur. Ďalej žiadali, aby žalovaný v 1. rade bol zaviazaný vrátiť žalobcom bezdôvodné obohatenie v sume 1.815,38 eur titulom platieb súvisiacich s prevodom práv k bytu a aby žalovaný v II. rade bol povinný vrátiť žalobcom bezdôvodné obohatenie v sume 2.907,57 eur titulom platieb za užívanie bytu.

2. Žalobcovia sa na tunajšom súde domáhajú vrátenia bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v I. rade a voči žalovanému v II. rade z titulu uhradených platieb voči obom žalovaným, pričom poukazujú na konanie vo veci XXC/XXX/XXXX. Žalobu v písomnom vyhotovení odôvodnili tým, že žalobcovia so žalovaným v I. rade uzavreli dňa 5.12.2007 nájomnú zmluvu na nájom družstevného bytu číslo 10 na IV. poschodí bytového domu D., ulica Y. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX v T. na dobu neurčitú od 1.1.2008. V nájomnej zmluve v čl. V. bol určený aj spôsob zániku nájmu, a to okrem iného aj skutočnosťou, kedy sa nájomcovia stanú vlastníkmi bytu. Následne dňa 5.2.2008 ako člen družstva požiadal žalobca v I. rade žalovaného v I. rade o odkúpenie predmetného bytu do osobného vlastníctva. Žalovaný v I. rade jeho žiadosti vyhovel a dňa 11.2.2008 uzavreli sporové strany Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu za kúpnu cenu 399,17 eur (12.025,50 Sk). Kúpnu cenu žalobcovia žalovanému v I. rade zaplatili dňa 11.2.2008. Vklad tejto zmluvy bol L. katastra v T. povolený dňa 13.2.2008. V čase, keď žalobcovia so žalovaným v I. rade ako výlučným vlastníkom bytu uzavreli nájomnú zmluvu a následne zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu, bolo žalobcom známe, že byt je voľný, nakoľko nájomcovi, ktorý ho dovtedy užíval zanikol nájomný vzťah pre neplatičstvo, a to daním výpovede zo strany žalovaného v I. rade. Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu bola zavkladovaná na Katastri nehnuteľnosti v T., avšak po tomto úkone žalobcovia podali dňa 2.4.2008 na tunajší súd žalobu o vypratanie bytu z dôvodu, že žalovaný v I. rade byt neodovzdal žalobcom, ale tento bol užívaný predchádzajúcim nájomcom. V nadväznosti na to podala nájomníčka, ktorá uvedený byt nepretržite užívala, t. j. A. Y., žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy na tunajší súd. V žalobe poukázali na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX. Upresnili, že rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. XXC/XXX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.1.2014 určil, že nájomná zmluva uzavretá medzi I. stavebný bytovým družstvom T. (ďalej len „I. T.“) ako prenajímateľom a pánom E. Y. ako nájomcom zo dňa 6.11.2017 je neplatná, ako aj to, že neplatnou je dohoda o prevode práva povinností spojených s členstvom s I., ktorú následne uzavrel pán Y. ako prevádzajúci a žalobcovia ako nadobúdatelia. Obidva tieto právne úkony sú absolútne neplatné. Ide tu o plnenia z neplatnej zmluvy, a preto akékoľvek plnenie poskytnuté na základe absolútne neplatného právneho úkonu je od tohto okamihu plnením z neplatného právneho úkonu, t. j. bezdôvodným obohatením. Bez ohľadu na to, kto za koho plnil. Obohateným je v tomto prípade žalovaný v 1. rade a je povinný bezdôvodné obohatenie vydať tomu, na úkor koho sa obohatil, t. j. na úkon žalobcov. Žalovaný v 1. rade teda nemal nárok na prijatie plnenia z neplatného právneho úkonu od žalobcov. Z uvedeného dôvodu žalobcovia trvajú na tom, aby bol žalovaný v 1. rade zaviazaný žalobcom vrátiť sumu 797,49 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Táto suma pozostáva z platieb: zo sumy 2.975,- Sk - platba zo dňa 5.12.2007, zo sumy 5.636,- Sk - platba zo dňa 5.12.2007, zo sumy 3.268,- Sk - platba zo dňa 7.1.2008, zo sumy 3.268,- Sk - platba zo dňa 7.1.2008, zo sumy 8.000,- Sk - poplatok za vklad na kataster, spolu 797,40 eur (24.047,- Sk). Čo sa týka žalovaného v 2. rade žalobcovia zotrvali na vydaní bezdôvodného obohatenia v sume 3.121,44 eur a táto suma pozostáva z platieb, ktoré žalobcovia žalovanému v2. rade plnili. Právne žalobu odôvodnili tým, že v prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, právny úkon nemal za následok vznik práva ani povinnosti na poskytnuté plnenia, v prípade vzniku bezdôvodného obohatenia z neplatných zmlúv Občiansky zákonník v citovanom ust. § 457 upravuje jeho dôsledky tak, že ustanovuje povinnosť účastníkov zmluvy vrátiť si poskytnuté plnenia (poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2005, sp. zn. 4CdO 237/2005). Žalobcovia tiež požadovali priznať úrok z omeškania, kde prvým dňom omeškania je deň nasledujúci po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku OS T.. XXC/XXX/XXXX, t. j. deň 15.1.2014. Súdu doložili prehľad platieb žalovanému v 2. rade spolu s výpisom z bankového účtu o všetkých platbách, ktoré žalobcovia žalovanému v 2. rade zaplatili a doklad o zaplatení sumy 5.874,- Sk dňa 12.3.2008 žalovanému v 2. rade, t.j. v sume 194,98 eur. Na základe uvedeného žiadali, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného v 1. rade vrátiť žalobcom sumu 797,49 eur titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia s úrokom 5,25 % ročne zo sumy 1.221,23 eur od 15.1.2014 do 18.5.2018 a s úrokom 5,00 % ročne zo sumy 797,49 eur od 19.5.2018 do zaplatenia. Žalovaný v 2. rade je povinný žalobcom vrátiť sumu 3.121,44 eur titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia s úrokom 5,25 % ročne zo sumy 3.121,44 eur od 15.1.2014 do zaplatenia. Žiadali, aby súd zaviazal žalovaných nahradiť žalobcom trovy konania.

3. Žalobcovia podaním zo dňa 24.3.2017 zobrali žalobu čiastočne späť, a to v časti, kde žiadali, že žalovaný v 1. rade je povinný zaslať na adresu žalobcov písomné ospravedlnenie v tom znení, že I. stavebné bytové družstvo T. sa žalobcom ospravedlňuje za to, že vo veci bytu č. XX v bloku D. v T. si nesplnilo zákonnú povinnosť riadneho doručenia výpovede nájomníčke, následkom čoho žalobcovia boli viacero rokov účastníkmi sporu, ktorý nájomníčka začala viesť. Uvedené skutočnosti neoprávnene a výrazne zasiahli do osobnostných práv žalobcov. Za uvedené ujmy, ktoré žalobcom

spôsobilo bytové družstvo, sa toto žalobcom ospravedlňuje. Žalobcovia zároveň zobrali žalobu v časti o uloženie povinnosti žalovanému v 1. rade nahradiť žalobcom nemajetkovú ujmu v sume 30.000,- eur. Vo zvyšnej časti trvali na podanej žalobe.

4. Podaním zo dňa 26.9.2018 žalobcovia voči žalovanému v 1. rade zobrali žalobu späť v sume 423,74 eur a v sume 399,17 eur, čo odôvodnili tým, že sumu 423,74 eur žalovaný v 1. rade vrátil žalobcom dňa 18.5.2018 a táto suma predstavuje vrátenú kúpnu cenu za predmetný byt. Suma 399,17 eur tvorila v pôvodnom návrhu kúpnu cenu za byt, pretože právny zást. žalobcov ju nepoňal ako súčasť platby vo výške 20.739,50 Sk zo dňa 11.2.2008.

5. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 C.s.p. konanie v časti o podanie písomného ospravedlnenia žalobcom zo strany žalovaného v 1/ rade a zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 30.000,- eur zastavil a ďalej zastavil konanie o sumu 423,74 eur a sumu 399,17 eur.

7. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe uznal sumu 399,17 eur s tým, že je ochotný túto uhradiť na účet žalobcom, v priebehu konania túto sumu, ako už bolo uvedené vyššie aj uhradil. Vo zvyšku žalovanej sumy vo výške 1.416,21 eur uviedol, že ani z príloh, ktoré súd pripojené k žalobe nevyplýva, že by žalobcovia takúto sumu uhradili žalovanému v 1. rade.

8. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že túto žiadal zamietnuť, keďže žalobcovia po tom, čo sa stali vlastníkmi bytu a pristúpili k zmluve o spoločenstve boli vyzvaní na úhradu mesačných zálohových platieb a bol im vystavený mesačný zálohový predpis za poskytované služby súvisiace s vlastníctvom a užívaním bytu a tieto boli žalobcovia povinný uhrádzať v zmysle § 10 ods. 1, ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. Počas celého nasledujúceho obdobia boli na katastri žalobcovia evidovaný ako vlastníci bytu, a to až do rozhodnutia súdu o zrušení vlastníctva a boli im poskytované služby každoročne vyúčtované najneskôr do 31.5. nasledujúceho roka podľa § 7b ods. 3 cit. zákona. Doplnil, že nie je vecou správcu skúmať vlastnícke pomery k bytom, ale tento zodpovedá za poskytované služby, na ktoré sa voči vlastníkom bytom zaviazal, a ak po niekoľkých rokoch rozhodnutím súdu dôjde k zrušeniu vlastníctva bytu so spätnou platnosťou, za takéto obdobie nie je možné žiadať spoločenstvo vlastníkov bytov vrátiť vlastníkovi peniaze, ktoré vlastník v tomto období zaplatil za služby spojené s užívaním bytu, pretože by tým došlo k jeho neoprávnenému obohateniu, keďže by vlastníkovi boli služby poskytnuté bezplatne za obdobie niekoľkých rokov a na úhradu týchto služieb by sa museli zložiť ostatní vlastníci bytov. Spoločenstvo neprijalo od žalobcov žiadne platby, ktoré by mohlo evidovať ako zisk a ktoré by mohlo vrátiť, tieto peniaze boli použité na úhradu služieb spojené s užívaním bytu.

9. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 7.7.2017 k vyjadreniam žalovaných v 1. a 2. rade uviedli, že už v roku 2014, a to dňa 17.3.2017 vyzvali žalovaného v 1/ rade na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny za byt, ku ktorému nikdy nenadobudli vlastnícke právo. K ďalším platbám v prospech žalovaného 1/ uviedli, že platili na účet žalovaného 1/ tak, ako to bolo zo strany žalovaného 1/ od nich vyžadované. Uviedli, že postoj žalovaného v 1/ rade považujú za neprimeraný, aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobcovia zobrali žalobu v časti o zaplatenie sumy 30000,- eur späť a v konaní by preukázali, že žalovaný v 1/ rade im konaním zavinil ujmy a škody týkajúcich sa základných práv každého človeka, ako je právo na bývanie a iné.

10. K vyjadreniu žalovaného v 2/ rade doplnili, že tento priznáva, že mu žalobcovia platby za byt riadne platili. Žalobcovia však byt neobývali. Podľa rozhodnutí súdov, zmluva o prevode vlastníctva k bytu odporovala ust. § 16 zák. č. 182/1993 Z. z., pretože túto mohol vlastník bytu, t. j. žalovaný 1/ uzavrieť iba s nájomcom bytu, ktorým podľa rozhodnutí súdov bola iba pôvodná nájomníčka, nie žalobcovia. Žalovaný v 2/ rade odmietol neoprávnene prijaté platby od žalobcov vrátiť, tým sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcov.

11. Súd vec prejednal na pojednávaní v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku za prítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením so žalobou, nájomnou zmluvou zo dňa 5.12.2007, žiadosťou o odkúpenie bytu zo dňa 5.2.2008, zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu medzi žalovaným v I. rade a žalobcami zo dňa 11.2.2008, vyhlásením žalovaného v I. rade, kópiou žaloby o vypratanie bytu podanou žalobcami na tunajší súd, rozsudkom tunajšieho súdu vo veci XXC/XXX/XXXX z 6.11.2012 ako aj s celým obsahom spisu v uvedenej veci, výzvou na uzavretie zmluvy o budúcej zmluve, resp. o vrátenie zaplatených platieb a ceny za byt, odpoveďou žalovaného v II. rade k výzve žalobcov, výpisom z LV č. XXX, výpisom z obchodného registra na žalovaný v I. rade a výpisom z registra u žalovaného v II. rade, výsluchom sporových strán ako aj ostatnými listinnými dôkazmi zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobcovia so žalovaným v I. rade uzavreli dňa X.XX.XXXX nájomnú zmluvu na nájom družstevného bytu číslo XX na IV. poschodí bytového domu D., ulica Y. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX v T. na dobu neurčitú od 1.1.2008. V nájomnej zmluve v čl. V. bol určený aj spôsob zániku nájmu, a to okrem iného aj skutočnosťou, kedy sa nájomcovia stanú vlastníkmi bytu. Následne dňa 5.2.2008 ako člen družstva požiadal žalobca v I. rade žalovaného v I. rade o odkúpenie predmetného bytu do osobného vlastníctva. Žalovaný v I. rade jeho žiadosti vyhovel a dňa 11.2.2008 uzavreli sporové strany zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu za kúpnu cenu 399,17 eur (12.025,50 Sk). Kúpnu cenu žalobcovia žalovanému v I. rade zaplatili dňa 11.2.2008. Vklad tejto zmluvy bol Správou katastra v T. povolený dňa XX.X.XXXX. V čase, keď žalobcovia so žalovaným v I. rade ako výlučným vlastníkom bytu uzavreli nájomnú zmluvu a následne zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu, bolo žalobcom známe, že byt je voľný, nakoľko nájomcovi, ktorý ho dovtedy užíval zanikol nájomný vzťah pre neplatičstvo, a to daním výpovede zo strany žalovaného v I. rade. Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu bola zavkladovaná na Katastri nehnuteľnosti v T., avšak po tomto úkone žalobcovia podali dňa 2.4.2008 na tunajší súd žalobu o vypratanie bytu z dôvodu, že žalovaný v I. rade byt neodovzdal žalobcom, ale tento bol užívaný predchádzajúcim nájomcom. V nadväznosti na to podala nájomníčka, ktorá uvedený byt nepretržite užívala, t. j. A. Y., žalobu o určenie neplatnosti nájomných zmlúv a ďalších súvisiacich zmlúv na tunajší súd (v konaní XXC/XXX/XXXX). Rozsudkom vo veci XXC/XXX/XXXX tunajší súd určil, že nájomná zmluva medzi pôvodnou nájomníčkou bytu č. XX na 4. poschodí bytového domu D. č. súp. XXXX/XX na ulici Y. v T. trvá, ďalej určil, že nájomná zmluva uzavretá medzi žalovaným v I. rade ako prenajímateľom a treťou osobou (E. Y.) ako nájomcom dňa 6.11.2007 týkajúca sa vyššie uvedeného bytu je neplatná. Ďalej súd určil, že neplatnou je taktiež dohoda o prevode práv a povinností spojených s členstvom v I. stavebnom bytovom družstve T., ktorú dňa 5.12.2007 uzavrel E. Y. ako prevádzajúci a žalobcovia ako nadobúdatelia. Súd tiež určil, že nájomná zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade ako prenajímateľom vyššie uvedeného bytu a žalobcami 1/ a 2/ ako nájomcami zo dňa 5.12.2007 je neplatná a taktiež vyslovil, že zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade (v tomto konaní) a žalobcami 1/ a 2/ ako nadobúdateľmi vyššie uvedeného bytu, ktorej predmetom je prevod tohto bytu spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytu je neplatná, a to v piatom výroku predmetného rozsudku. Žaloba v uvedenom konaní bola podaná pôvodnou nájomníčkou predmetného bytu, A. Y. a táto v žalobe namietala, že je stále nájomníčkou bytu na základe nájomnej zmluvy uzavretej v roku 1999 so žalovaným v 1/ rade, dlžný nedoplatok na nájomnom uhradila a nemala vedomosť o tom, že jej bola doručená výpoveď z nájmu bytu. Súd v rozsudku zo dňa 6.11.2012, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom konštatoval, že výpoveď z nájmu bytu nebola žalobkyni riadne doručená a k zániku nájomného vzťahu nedošlo. S poukazom na to, súd vyslovil, že nájomný vzťah žalobkyne k predmetnému bytu stále trvá a konštatoval, že ďalšie úkony, ktoré urobil žalovaný v 1/ rade (v konaní XXC/XXX/XXXX označený ako žalovaný v 3. rade) vo vzťahu k predmetnému bytu sú neplatné, keď žalovaný v 1/ rade ako prenajímateľ nemôže uzavrieť novú nájomnú zmluvu k tomu istému bytu, ku ktorému už má nájomný vzťah iná osoba. Z toho dôvodu nájomné zmluvy uzavreté žalovaným v 1/ rade s pánom E. Y. ako aj so žalobcami 1/ a 2/ v tomto konaní sú v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné, ako aj dohoda o prevode členských práv a povinností k bytu a rovnako dohoda o prevode vlastníctva bytu. Žalobcovia sa v tomto konaní domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovaným 1/ a 2/ z titulu uhradených platieb na účet žalovaného v 1/ rade za účelom nadobudnutia predmetného bytu ako aj na účet žalovaného v 2/ rade, ktoré boli platené za služby spojené s užívaním bytu. Žalobcovia predmetný byt nenadobudli a rovnako byt po celú dobu platieb za jeho užívanie nevyužívali a byt neobývali. Žalobcovia si v tomto konaní uplatnili peňažné nároky. V časti žaloby, v ktorej požadovali písomné ospravedlnenie a zaplatenie nemajetkovej ujmy 30.000,- eur a ďalej vrátenie kúpnej ceny za byt v sume 399,17 eur a v časti o zaplatenie 423,74 eur titulom poplatkov súvisiacich s prevodom bytu do vlastníctva, bolo konanie zastavené. Vo zvyšnej časti žaloby, teda žalobcovia požadovali vrátenie platieb v celkovej sume 797,49 eur (pôvodne platby v sume 24.047,-

Sk) predstavujúce sumu 2.975,- Sk (poplatok za prevod členských práv v bytovom družstve) a sumu 6.536,- Sk (uhradenie nájomného za p. E.), t. j. platby vykonané dňa 5.12.2007 v prospech žalovaného v I. rade a na jeho účet a ďalej 2 platby vykonané dňa 7.1.2008 na sumu 3.268,- Sk a u oboch platieb sa jednalo o uhradenie nájomného žalobcami za mesiace január a február 2008. Žalobcami požadovaná suma voči žalovanému v I. rade taktiež pozostávala zo sumy 8.000,- Sk (265,55 eur), ktorú predstavuje poplatok za vklad do Katastra nehnuteľností zaplatený žalobcami. Vo vzťahu k žalovanému v II. rade žalobcovia požadovali vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 3.121,44 eur, ktorá suma pozostáva z platieb, ktoré žalobcovia žalovanému v II. rade uhradili a ktoré preukázali výpisom z účtu s prehľadom platieb, u ktorých sa jednalo o platby spojené s užívaním predmetného bytu za roky 2008 až 2013, kde Spoločenstvu vlastníkov bytu uhradili celkovo 5.095,29 eur, pričom za uvedené obdobie 2008 až 2013 im bolo žalovaným v II. rade vrátených 2.138,83 eur titulom úhrad za užívanie bytu, a preto rozdiel tvorila suma 2.926,46 eur a platba v sume 194,98 eur (5.874,- Sk) uhradená osobitne dňa 12.3.2008, teda sumár nevrátených zálohových platieb uhradených žalovanému v II. rade je vo výške 3.121,44 eur. Výška platieb poukazovaných žalovaným v 1/ a 2/ rade v tomto konaní nebola sporná.

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 456 Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa § 457 Obč. zák., ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák., musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

19. Podľa § 560 Obč. zák., ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel.

20. Podľa § 107 ods. 1, 2 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 107 ods. 3 Obč. zák., ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

22. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je dôvodná. Je nesporné, že rozsudkom tunajšieho súdu vo veci XXC/XXX/XXXX bolo určené, že nájomná zmluva medzi pôvodnou nájomníčkou bytu č. XX na 4. poschodí bytového domu D. č. súp. XXXX/XX na ulici Y. v T. trvá a že nájomná zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade ako prenajímateľom vyššie uvedeného bytu a žalobcami 1/ a 2/ ako nájomcami zo dňa 5.12.2007 je neplatná. Ďalej určil, že neplatnou je taktiež dohoda o prevode práv a povinností spojených s členstvom v I. stavebnom bytovom družstve T., ktorú dňa 5.12.2007 uzavrel E. Y. ako prevádzajúci a žalobcovia ako

nadobúdatelia a taktiež vyslovil, že zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretá medzi žalovaným v 1/ rade (v tomto konaní) a žalobcami 1/ a 2/ ako nadobúdateľmi vyššie uvedeného bytu, ktorej predmetom je prevod tohto bytu spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytu je neplatná. Súd v rozsudku zo dňa 6.11.2012, ktorý je právoplatný, konštatoval, že výpoveď z nájmu bytu nebola žalobkyni riadne doručená a k zániku nájomného vzťahu nedošlo. S poukazom na to, súd vyslovil, že nájomný vzťah pôvodnej nájomníčky k predmetnému bytu stále trvá a konštatoval, že ďalšie úkony, ktoré urobil žalovaný v 1/ rade (v konaní XXC/XXX/XXXX označený ako žalovaný v 3. rade) vo vzťahu k predmetnému bytu sú neplatné. Z toho dôvodu nájomná zmluva uzavretá so žalobcami 1/ a 2/ je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatná ako aj dohoda o prevode členských práv a povinností k bytu, a tiež dohoda o prevode vlastníctva bytu.

24. V uvedenom konaní bolo určené, že všetky právne úkony uzavreté so žalobcami 1/ a 2/ sú absolútne neplatné. V tomto konaní žalobcovia žalobou požadujú plnenia z neplatnej zmluvy v zmysle § 457 Obč. zák.. Podmienkou vzniku práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je aj to, že sa niekto obohatil na úkor oprávnenej osoby. Ustanovenia § 451 a nasl. Obč. zákonníka považujú za bezdôvodné obohatenie aj plnenie z neplatnej alebo zrušenej zmluvy. V týchto prípadoch ide spravidla o synalagmatický záväzok, z ktorého sú účastníci zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa neplatnej alebo zrušenej zmluvy dostali. S tým úzko súvisí aj otázka premlčania požadovaných nárokov. V prípade neplatnej alebo zrušenej zmluvy, sa aplikačná prax súdov ustálila na závere, že ust. § 107 ods. 3 Obč. zák. dopadá na všetky prípady, kde synalagmatický vzťah vznikol zo zákona. Ak tomu tak je, možnosť účinne vzniesť námietku premlčania je podľa § 107 ods. 3 Obč. zák. obmedzená. Súd totiž môže na takúto námietku prihliadnuť len vtedy, ak môže námietku premlčania vzniesť aj druhý účastník zmluvy. Ustanovenie § 457 Obč. zák. upravuje okrem spôsobu aj rozsah povinnosti účastníkov neplatnej alebo zrušenej zmluvy na vrátenie vzájomného plnenia a uplatní sa v prípade, ak na základe obojstranne zaväzujúcej zmluvy si obe strany plnili. Typicky obojstranne zaväzujúcou zmluvou je kúpna zmluva. Tu je potrebné uviesť, že akékoľvek plnenia poskytnuté na základe absolútne neplatného právneho úkonu sú od tohto okamihu plnením z neplatného právneho úkonu, teda bezdôvodným obohatením, a to bez ohľadu na to, kto za koho plnil. Obohateným je v danom prípade žalovaný v I. rade (možno poukázať na nález Ústavného súdu ČR z 11.5.2000, sp. zn. III. ÚS 158/99). V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, právna skutočnosť, ktorou je v tomto prípade právny úkon, síce nastala, ale právny úkon je postihnutý neplatnosťou a z toho dôvodu je vadný. To potom znamená, že právny úkon nemal za následok vznik práva ani povinnosti na poskytnuté plnenie. V prípade vzniku bezdôvodného obohatenia z neplatných zmlúv Občiansky zákonník v citovanom ust. § 457 upravuje jeho dôsledky tak, že ustanovuje povinnosť účastníkov zmluvy vrátiť si poskytnuté plnenia (rozs. Najvyššieho súdu SR z 15.12.2005, sp. zn. 4Cdo 237/2005). Súd má za to, že žalobcovia oprávnene poukázali na to, že ide o zodpovednosť žalovaného v 1/ rade za vznik bezdôvodného obohatenia, keď z rozhodnutia súdu v danej veci bola zrejmá skutočnosť, že konaním žalovaného v I. rade tým, že v roku 2003 nájomníčke A. nedoručil výpoveď z nájmu bytu a túto ponechal až do konca roka 2007 byt užívať, kedy podpísal nájomnú zmluvu so žalobcami, pričom žalovaný v I. rade vedel, že byt je užívaný treťou osobou a napriek tomu podpísal nájomnú zmluvu a následne zmluvu o prevode vlastníctva k družstevnému bytu. Tým, že úkony, ktoré urobil žalovaný v I. rade vo vzťahu k žalobcom a k predmetnému bytu boli súdom prehlásené ako neplatné od začiatku, ako aj určenie, že nájomný vzťah s dovtedajšou nájomníčkou a žalovaným v I. rade trvá, žalovaný v I. rade vo vzťahu k sumám uplatneným žalobou sa bezdôvodne obohatil a tieto je povinný vydať, nakoľko nedošlo platne k uzavretiu nájomnej zmluvy ani k prevodu členských práv a povinností k bytu.

25. Žalovaný v I. rade vo svojej obrane poukazoval na aj na to, že z predložených listín žalobcami vyplýva, že títo hradili náklady spojené s užívaním bytu, ktoré vznikli predchádzajúcemu nájomcovi, a to E. Y., preto ak niekto, ak niekto plnil za niekoho iného v zmysle Občianskeho zákonníka, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane pána E. Y., preto v tejto časti žalovaný v prvom rade nie je pasívne legitimovaný a teda, že bezdôvodné obohatenie si žalobcovia mali žiadať od iného subjektu, a teda podať žalobu voči osobe, za ktorú plnili plnenia spojené s nájomnou zmluvou. K tomu súd poukazuje na ust. § 454 Obč. zák., kde v prípade uvedenej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia má právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia ten, kto plnil za iného, od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu plnil. Táto skutková podstata bezdôvodného obohatenia je odlišná oproti ostatným skutkovým podstatám zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. Konkurencia so zodpovednosťou podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. u skutkovej podstaty podľa § 454 Obč. zák. by prichádzala do úvahy len tam, kde ten, kto plnil, sa domnieval, že plnil svoj vlastný dlh.

V takom prípade by mal nárok aj proti tomu, komu plnil, aj proti tomu, za koho plnil, pričom plnenie by mohol obdržať len raz (pozri R 1/1979).

26. Žalovaní v 1/ rade na pojednávaní nepoprel sumu 423,74 eur ako poplatky súvisiace s prevodom bytu do osobného vlastníctva žalobcov a túto sumu v priebehu konania uhradil žalobcom. K ostatným poplatkom a platbe uhradenej žalobcami dňa 5.12.2007 namietal, že tieto žalobcovia uhradili za p. Y. a medzi nimi bola tiež uzavretá dohoda o prevode členských práv a povinností dňa 5.12.2007 a táto nepodlieha schvaľovaciemu procesu orgánov družstva a teda družstvo do tejto dohody nijako nevstupuje. Má za to, že družstvo sa neobohatilo. Aj tomu je potrebné súdom upresniť, že ak družstvo, teda žalovaný 1/ prijal platby platené za inú osobu, hoci vedel, že tieto platby boli po rozhodnutí o neplatností právnych úkonov súdom platby z neplatných právnych úkonov, dochádza tu podľa názoru súdu k ponechaniu si plnenia u žalovaného, na ktoré od uvedených osôb nemá právny nárok spolu s vedomosťou o tom, že tieto platby žiadajú žalobcovia vrátiť ako aj o vedomostí o právnej povinnosti osoby, ktorá nich platiť pôvodne mala a ponechaním si takéhoto plnenia rovnako nastáva obohatenie u uvedeného subjektu, pričom právny titul na prijatie tohto plnenia tu neexistuje, nemôže sa žalovaný v 1/ rade, ako právnická osoba hospodáriaca s finančnými prostriedkami vlastníkov či nájomcov bytov uspokojiť, že jej niekto uhrádzal platby, na ktoré od danej osoby nemala nárok. To isté platí o prijatí platieb žalovaným v 2/ rade, ak by si tieto ponechal a argumentoval by tým, že je nepodstatné, že niekto, kto síce bol spočiatku vlastníkom bytu a za byt platil celé roky, ak následne bolo určené súdom, že vlastníkom bytu sa nikdy nestal, má platby ponechať v prospech spoločenstva vlastníkov bytov, pretože mu boli poskytnuté služby súvisiace s bytom. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia sa nikdy vlastníkmi bytu nestali a taktiež bolo preukázané, že byt fakticky nikdy neužívali. Pri ponechaní si takýchto plnení prichádza do úvahy rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 Obč. zák. za prijatie odplaty za plnenie, ktoré vo vzťahu k týmto osobám nebolo vôbec poskytnuté.

27. Vo vzťahu k IV. výroku rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného v 2/ rade na plnenie sumy 3.121,44 eur titulom platieb za užívanie bytu za roky 2008 až 2013, žalovaný v 2/ rade nepoprel, že od žalobcov prijal platby, ich výška bola v konaní nesporná. Vo vyjadrení k žalobe a ostatnej procesnej obrane sa ohradil tým, že tak urobil rovnako ako u iných vlastníkov bytov, keď aj žalobcovia boli v katastri vedený ako vlastníci až kým im vlastníctvo nebolo zrušené. Tu je však podstatnou skutočnosťou to, že žalobcovia sa vlastníkmi predmetného bytu nikdy nestali. Zároveň vyšlo v konaní najavo, a to aj výsluchom žalobcov, čo nebolo popreté ani žalovaným, že uvedený byt ani fakticky neužívali. Žalovaný si tak podľa názoru súdu nemôže ponechať platby zinkasované od nevlastníka bytu a zároveň od toho, kto ani byt neužíval, ak sa o tom, a to aj časovo neskôr (po rozhodnutí súdu o otázke vlastníctva) po ich zaplatení dozvie. Akékoľvek plnenia takto získané sú už bezdôvodným obohatením žalovaného v 2/ rade pri prijatí plnenia z neplatného právneho úkonu v zmysle § 457 Obč. zák. Aj u tohto žalovaného platí ako dôsledok povinnosť účastníkov právneho vzťahu postihnutého neplatnosťou vrátiť si poskytnuté plnenia.

28. V priebehu konania žalovaný v I. rade vzniesol námietku premlčania nároku žalobcov a poukázal na stanovenie začiatku lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu, pričom má za to, že ak je konštatovaná absolútna neplatnosť právneho úkonu, je potrebné vychádzať z toho, že právny úkon je neplatný od samotného začiatku. Ak platby žalobcov boli dané 5.12.2007 a 7.1.2008, od tohto momentu začala plynúť trojročná objektívna premlčacia lehota, a teda nie až od právoplatnosti rozsudku vo veci XXC/XXX/XXXX, a preto má za to, že objektívna lehota uplynula u platieb dňa 5.12.2010 a u ďalších vykonaných platieb dňom 7.1.2011.

29. V súvislosti s takto vznesenou námietkou premlčania žalobcovia žiadali, aby jej účinky súd posúdil so zreteľom na § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že účastník zmluvy sa môže úspešne domáhať vrátenia svojho plnenia len za predpokladu, že je ochotný vrátiť to, čo sám prijal ako plnenie zo zmluvy. Zároveň, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať. Poukázali, že v danom prípade sa účastníci zmluvy môžu úspešne domáhať vrátenia svojho plnenia len za predpokladu, že sú ochotný vrátiť to, čo každý z nich prijal. V danom prípade predmetom zmluvy bol byt, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy a tento zostal vo vlastníctve žalovaného v I. rade. Súd v danom prípade mal za to, že ide o synalagmatický záväzok, kde na jednej strane vystupuje právo žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia týkajúce sa peňažného plnenia, ktoré premlčaniu podlieha. Na strane druhej tu vystupuje právo na prevod vlastníctva bytu, ktoré pre nepremlčateľnosť vlastníckeho práva premlčaniu nepodlieha. V prípade neplatnej alebo zrušenej

zmluvy, sa aplikačná prax súdov ustálila na závere, že ust. § 107 ods. 3 Obč. zák. dopadá na všetky prípady, kde synalagmatický vzťah vznikol zo zákona. Ak tomu tak je, možnosť účinne vzniesť námietku premlčania je podľa § 107 ods. 3 Obč. zák. obmedzená. Súd totiž môže na takúto námietku prihliadnuť len vtedy, ak môže námietku premlčania vzniesť aj druhý účastník zmluvy (k tomu pozri napr. uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 27Co/203/2017 z 28.8.2018). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v I. rade má možnosť premlčanie voči žalobcom namietať, na druhej strane však žalobcovia voči žalovanému v I. rade takúto možnosť nemajú. Z uvedených dôvodov súd mal za to, že bolo potrebné v danom prípade posúdiť vznesenie námietky nielen s prihliadnutím na ust. § 107 ods. 1 a 2 Obč. zák., ale aj aplikáciou § 107 ods. 3 Obč. zák., ktorý stanovuje výnimku na uplatnenie týchto ustanovení a bolo potrebné na námietku premlčania vznesenú žalovaným v I. rade neprihliadať. Námietku premlčania s ohľadom na okolnosti daného prípadu možno považovať za námietku vznesenú aj v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ). Tu je potrebné zdôrazniť, že žalovaný spôsobil neplatnosť prevodu vlastníctva bytu, predmetný byt zostal v jeho vlastníctve a napokon využil možnosť uplatniť námietku premlčania vo vzťahu k platbám žalobcov, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Neprehliadnuteľný je aj fakt, že žalobcovia sa s definitívnou platnosťou mohli dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia až právoplatnosťou rozsudku zo dňa 6.11.2012 vo veci XXC/XXX/XXXX, teda 14.1.2014, čo by malo vplyv na plynutie subjektívnej premlčacej doby v danom prípade. Aj z uvedených dôvodov súd na námietku premlčania neprihliadal.

30. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banke platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Súd priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania v súlade s citovanou právnou úpravou, a to vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.221,23 eur od 15.01.2014 do 18.5.2018 (zo sumy 1221,23 eur žalovaný 1/ plnil dňa 18.5.2018 sumu 423,74 eur), teda odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku súdu vo veci XXC/XXX/XXXX a teda deň nasledujúci po tom, čo sa sporové strany s definitívnou platnosťou dozvedeli o tom, že uzavreté zmluvy sú neplatné a vzniklo bezdôvodné obohatenie a s tým súvisiace právo na jeho vrátenie, ako aj povinnosť zodpovedného subjektu plniť a ďalej s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 797,49 eur od 19.5.2018 do zaplatenia. Vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovanému v 2/ rade, priznal rovnako úroky z omeškania taktiež deň nasledujúci po právoplatnosti uvedeného rozsudku, a to v zákonnej výške 5,25% ročne zo sumy 3.121,44 eur od 15.01.2014 do zaplatenia.

34. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania v časti žalobných nárokov týkajúcich sa písomného ospravedlnenia a nemajetkovej ujmy požadovanej vo výške 30.000,- eur, keď žaloba bola v tejto časti vzatá späť po začatí konania (§ 256 ods. 1 C.s.p.), ďalej úspešní boli ohľadne konania zastaveného v časti o sumu 423,74 eur a 399,17 eur, kde bolo zastavené konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, tu žalovaný v I. rade uvedené sumy plnil počas konania (žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti) a vo zvyšných dvoch žalobných petitoch zaväzujúcich žalovaného v I. rade na zaplatenie sumy 797,49 eur s príslušenstvom a žalovaného v II. rade na zaplatenie sumy 3.121,44 eur s príslušenstvom boli žalobcovia úspešní. S ohľadom na procesný úspech a neúspech žalobcov v konaní a procesné zavinenie zastavenia konania, súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.